

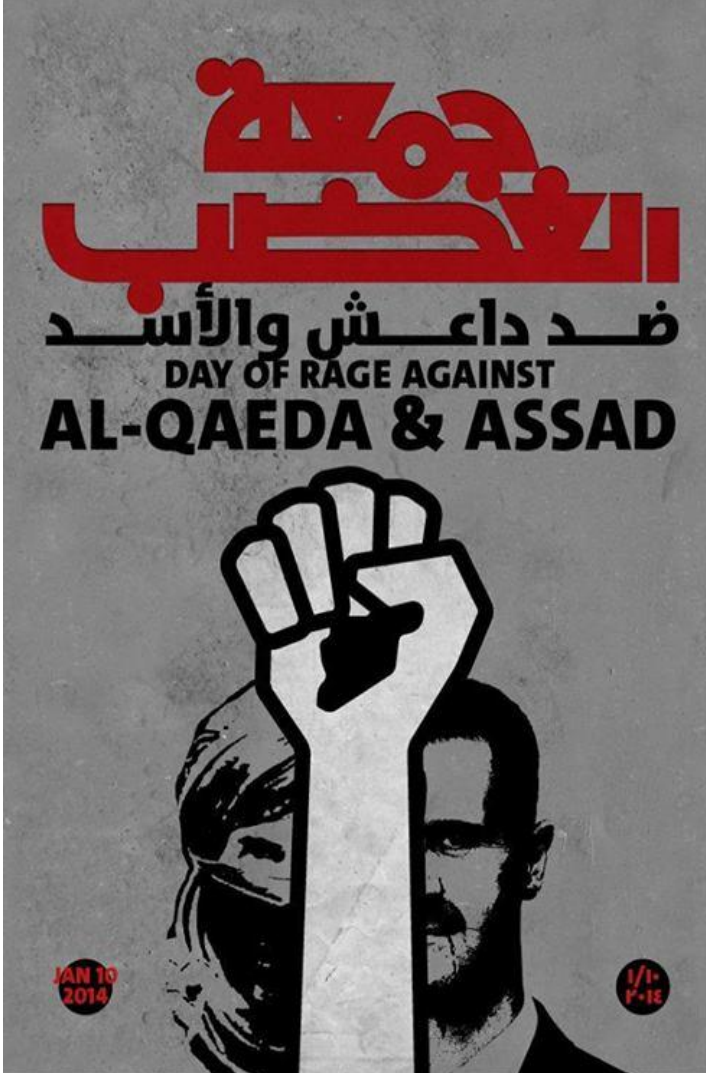
Mücadele Sürüyor

“El-Kaide’ye ve Esad’a Karşı Öfke Günü” (Suriye)

TŘIDNÍ VÁLKA ★ CLASS WAR ★ GUERRE DE CLASSE ★ SINIF SAVAŞI ★ AUTISTICI.ORG/TRIDNIVALKA ★ TRIDNIVALKA@YAHOO.COM

Suriye’de yaklaşık olarak üç yıl önce bir ayaklanmanın patlak vermesinden bu yana (tüm Mağrip ve Maşrik bölgeleri sarsan yerel ayaklanmaların gerçekleşmesinden) kendilerine devrimci, enternasyonalist, komünist, anarşist...diyen militan yapıların çoğunun tepkisi, yorumu ve eleştirisi aynı yönde oldu: neler olup bittiğine dair şüpheler, gözlerimizin önünde gelişen hareketlere yol açan temel maddi saptamalara dair şüpheler, bu olayların sınıfsal doğasına dair şüpheler, “iyi” bayrakları sallandırmadığında sınıf mücadelemizin potansiyel olarak yıkıcı içeriğine dair şüpheler, vs

Bu şüpheler, (bir çoğunun söylediği gibi) çatışmaların “devrimin askerileşmesine” ve hareketimizin “muhalif demokratik güçler” ve bir kaç cihatçı, Selefi ve diğer İslamcı gruplar tarafından gaspedilmesine dönüşmesinden bu yana daha da kuvvetlenmiştir. Ancak Filistin’den bir militanın ifade ettiği gibi:

“Yani evet, Suriye Devrimi aslında gerçekten gaspedilmiştir ve Suriye Devrimini gaspetmeye çalışan bir çok Selefi, bir çok cihatçı, bir çok Amerika yanlısı ve bir çok emperyalist yanlısı grubun olduğunu biliyoruz. Ancak nasıl olursa olsun bu Suriye Devrimini lekeleyemeyecektir ve bu devrimci bir hareket gaspedildi diye, bir kenarda durup onu desteklemeyi bırakacağız anlamına gelmeyecektir. Elbette ki, orada halen çalışan bir çok devrimci mevcut [...] ve gözardı edemeyeceğimiz kadar çok sekte olmayan silahlı ekip mevcut. Devrim gaspedildi diye, öylece gidip insanları suçlamaya başlayamayız. En doğrusu insanların yanında yer alarak devrimi doğru yola sokabilmek için herşeyi yaparız. Ve bu bir çok solcunun anlayamadığı şeydir.”¹

Sınıf mücadelelerinin türbülanslı ve şiddetli tarihinde hiç bir devrim “iyi bir bayrakla”, “doğru sloganlarla”, hedeflerin ve perspektiflerin önceden belirlendiği, açık ve net bir “bilinçle” başlamamıştır. Tüm pratik ve programatik avantajlar baskın bir kuvvet olarak örgütlenmiş karşı devrimle can yakıcı bir yüzleşmeyle inşaa edilmiştir.

Suriye’deki mücadelelere dair hazırladığımız önceki broşürlerimizde de değindiğimiz gibi², hükümet güçleri bir şehirden veya bir bölgeden defedilir edilmez, kapitalizm boşluğu sevmediğinden, yeni güçler, yeni partiler ve birlikler durumu kontrol etmek ve sert bir reformist çerçeveye sonuçlanmasın diye yerleşirler. Bu kurumlar arasında ilk olarak mücadele hareketi tarafından oluşturulmuş militan yapılara karşı baskıyı arttırmak için görevi devralan çeşitli İslamcı grupları buluruz. Sokaklarda aramalar, gözaltılar, tutuklamalar, işkenceler ve militanların hızla infazı, “İslami mahkemeler” tarafından gerçekleştirilen keskin hükümler, Şerri kanunun uygulanması, bu “yeni efendilere” karşı düzenlenen gündelik gösterilere yönelik baskı; 2013 Baharından bu yana, İslamcı düşmanlar “kurtarılmış bölgelerde” yaşayan proleterleri parmakla işaret etmektedir ve onları Baas rejiminin haydutlarıyla aynı kefeye koymaktadırlar. Bu cihatçı gruplar arasında en kuvvetlisi ve tüm popülasyon tarafından hiç seilmeyeni de, El-Kaide’nin uluslararası ağına bağlı olan ve kendilerine “Irak ve Şam İslam Devleti” (ISIS) adı veren gruptur.

Hareketin yapılarına karşı bir dizi şiddetli darbenin bir sonucu olarak (28 Aralık 2013’te Kafranbel kasabasında –

¹ Filistin ve Suriye Devrimi

<https://budourhassan.wordpress.com/2013/11/22/palestine-and-the-syrian-revolution/>

² Suriye’de tekrar tekrar daha fazla Kan-Baasçılar (Banyosu)

<https://autistici.org/tridnivalka/again-and-again-more-blood-baath-in-syria/>
Suriye’ye Hava Saldırısı Tehdidi! 3. Dünya Savaşı mı? Savaşa Karşı Sınıf Savaşı!
<https://www.autistici.org/tridnivalka/airstrikes-threat-on-syria-third-world-war-no-war-but-the-class-war/>

orada gelişen önemli propaganda faaliyetinin ışığında genel olarak “devrimin bilinci” olarak bilinen- militanlara karşı gerçekleştirilen saldırı gibi) bir çok proleter ISIS’a karşı öfkelerini ifade etmek için 3 Ocak 2014’te kitlesel olarak Aleppo, Idlib, Raqqa (ülkenin kuzey ve kuzey-doğusu) vilayetlerinde kitlesel olarak sokaklara döküldüler. Hareket ISIS’ın fazla gücü olmadığı bölgelerde (Damascus banliyöleri ve ülkenin güneyindeki Deraa gibi) de ortaya çıkmış ve gelişmiştir. Çok net bir şekilde baskı vardı: ISIS milisleri, öfkeli kalabalığa ateş açarken çeşitli merkezlerde proleterlerin saldırılarına karşı koyuyordu. Protesto hareketi sonraki haftalarda gelişti ve militanlar hem El-Kaide’ye hem de Esad rejimine karşı 10 Ocak Cuma günü “Öfke Günü”ne çağrı yaptılar.

Sokak protestoları sürecinde, bir kaç “asi ekibi” bir duruş sergiledi, kimisi muhtemelen hareketin çıkarlarını savunurken, kimisi de bir kez daha Baas rejiminin enkazından Devlet iktidarını ele geçirmeye yönelik kendi çıkarlarını korumak için hareketi kullanmaya çalıştı.

“ISIS’e karşı askeri cephede geniş çaplı bir savaş sürdürülüyordu. 3 Ocak’ta Özgür Suriye Ordusu’na (FSA), yeni oluşan İslami Cephe ve Jaysh Al Mujahidiin’e bağlı gruplar ISIS’e karşı şiddetli bir saldırı hareketi başlattılar. ISIS’in Kuzey’deki bir çok sığınağı ele geçirildi ve büyük oradan ISIS savaşçısı ele geçirildi. 7 Ocak’tan itibaren, aktivistlerden gelen twitter haberleri ISIS’in Aleppo’daki 10 mevziden, Idlib’deki 6 mevziden, Deir Al Zour’daki 3 mevziden ve Hama’daki 1 mevziden defedildiğini ileri sürmüştü. Manbeij ve Binnish gibi ISIS’ten kurtarılan bazı bölgeler asilerin bölgeleri ele geçirmesinin ardından Esad rejiminin şiddetli bombardımanına maruz kaldı. Bu bombardıman, kasabanın ISIS tarafından yeniden ele geçirilmesine ve ISIS ve rejim arasında askeri bir koordinasyon spekülasyonlarının artmasına neden olmuştur. ISIS, Rastan’da FSA birliklerine karşı bir katliam gerçekleştirerek, bölgeyi savaşmadan terketmeyeceğini göstermişti. 6 Ocak’ta, ISIS, bölgeden hareket etmeden önce Harem’deki tutukluları idam ettiği gibi kadınlar ve eylemciler dahil Aleppo’da tutuklu bulunan 50 tutsağı idam etmişti. ISIS’in bazı bölgelerden geri çekilirken başka yerlerden destek birlikleri getirmesi, bir karşı taarruz hazırlığında olduklarının göstergesi olabileceğine dair kaygılar da mevcut.”³

Aslında hükümetin hava kuvvetlerinin ISIS’in etkisi altından kurtarılmış olan bölgeleri bombalaması son aylarda Baas rejimiyle “İslam Devleti” ve diğer İslamcı gruplarla can ciğer olduğuna yönelik söylentileri güçlendirmekte ve doğrulamaktadır:

“(…) Rejim Raqqa ve Aleppo’ya yönelik şiddetli saldırılar gerçekleştirdiğinde, saldırıları ISIS’in bulunduğu yerler veya merkezler değil, genellikle sivillerin yaşadığı (işçilerin) mahallelere yönelik olmuştur. Al Raqqa’daki ISIS karargahı şehrin en büyük binasındadır, gözden kaçırmaları imkansız gibi bir şey, ama rejimin hava saldırıları nedense okulları

hedef almış ve öğrencilerin öldürülmesine neden olmuştur. ISIS, rejimin halk ayaklanmasına yönelik saldırıları için bir günay geçisi olarak rol almıştır. El Kaide bağlantılı tutsaklar devrimin ilk günlerinde serbest bırakılırken, Esad’ın hapisaneleri laik, sivil ve şiddet karşıtı eylemcilerle doludur.” (aynı kişi)

Diğer proleterlerle farklı çıkarları olmayan devrimcilerin ve komünistlerin görevi, sınıf mücadelesi hareketinin kendi amaç ve perspektiflerini daha da netleştirilmesi için olayların varolan gelişiminden bir kopuş yaratacak faaliyetleri ileriye taşımaktır. Bir Devlet olarak örgütlenmiş kapitalizmin küresel çıkarlarını savunan herhangi bir fraksiyonla ittifak peşinde koşmaya mecbur değiliz. Ve bu anlamda bu Suriyeli militandan bazı proleterlerin sahip olabileceği hareketin silahlandırılması meselesi ve ilüzyonlara dair bir kez daha alıntı yapabiliriz:

“Çoğu savaşçı muhtemelen İslami Cephe’ye çekilmiştir çünkü ortak bir ideolojiden ziyade Özgür Suriye Ordusu’na verilmesi reddedilmiş askeri yardım ve yabancı güçlerin desteğine erişimi vardı. Şüphesiz, İslami Cephenin oluşumu ve büyük ve güçlü askeri birliklerin birleşmesi Esad’a karşı mücadelede askeri bir avantaj sağlayabilir. Ancak rejime (ve El Kaide’ye) karşı mücadeleyi kazanmak devrimin hedeflerine ulaşmakla aynı şey değildir.” (aynı kişi)

Bu dünyanın yıkımına dair hareketimizin 1936-37 yıllarında İspanya’daki devrim ve karşı devrim arasındaki mücadeleden çıkardığı büyük derslerden biri, “daha az kötü” (burjuvanın daha ilerici bir fraksiyonu olan “halk cephesi”yle) ile ittifak kurarken, sınıf çıkarlarımızın savunmasını daha da güçlendirmeyiz, aksine devrimin yenilmesinde ve ezilmesinde yer alırız.

Her halükarda, yeni yöneticilerinin diktalarına itaat etmekten uzak bir şekilde mücadele eden ve dünyanın geri kalanına dair genelleşmiş sözde cehalete karşın mücadeleye devam eden proleterleri bir kez daha selamlıyoruz. Mücadelenin dinamiklerindeki bu yeni gelişme bu Suriyeli militan kadının blogunda tanımladığı gibi “**devrim içinde devrimdir**”. (aynı kişi)

★ Ocak 2014 ★

³ ‘Devrim içinde devrim’: ISIS’e (Irak Şam İslam Devleti) karşı mücadele <https://leilashrooms.wordpress.com/2014/01/07/the-battle-against-isis/>